

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 4/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.10.2011. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је приступио:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **Оптужени Душко Кесар, са браниоцем адвокатом Душаном Машићем.**

Пуномоћник оштећених није приступио, уредно позван.

- **Приступили су и сведоци Максимовић Миленко и Јефтенић Зоран.**

Сведок Гвозден Ранко није приступио. Из поднеска Основног суда у Приједору утврђено је да сведоку Гвозден Ранку неуручен позив, а да постоји допис са напоменом да наведени сведок због здравствених разлога фрактуре левог скочног зглоба неће се моћи одазвати на позив суда.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: По неким мојим сазнањима, наиме, сведок Гвозден Ранко, чини ми се да тај, је контактирао супругу господина Кесара, јавио се кад је добио позив за Душка Кесара да пита шта је и рекао је да данас скида ту лонгету са ноге и да је вољан да дође за једно 3 недеље, да може да дође, тако да је то информација коју је он пренео супрузи. Ето тако да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујемо. Одлуучићемо о сведоку који данас није приступио.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка испита сведок Максимовић Миленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати молим вас сведока.

Сведок МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Максимовићу.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ЛИЧНИ ПОДАЦИ СВЕДОКА МАКСИМОВИЋ МИЛЕНКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Максимовић Миленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: 08.03.1972. године, Приједор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Од оца Милана, мајке Зоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Илије Стојановића број 2, Приједор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: По занимању аутомеханичар, механичар мотора моторних возила, а иначе сам радио као полицајац, завршио курс и сад сам тренутно у инвалидској пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем. Ви сте позвани као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Дакле, дужни сте све да нам

испричате о предмету што Вам је познато и не смете ништа прећутати. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Јесте, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да положите заклетву читањем текста заклетве, ја мислим да се налази испред Вас. Прочитајте наглас.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Максимовићу, Ви знате зашто сте позвани, Ви знате да се овде води поступак против оптуженог Душка Кесара, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва који се догодио у ноћи 30. и 31. марта 1994. године у Приједору, којом приликом су убијени Ризвић Фарук, Ризвић Рефика и Махмуљин Фадила. По нашим сазнањима Ви сте у то време били активни полицајац, па нам испричајте све што Вам је познато о овом случају?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па јесте, ја сам, значи 01.07.1993. године отишао на курс који је уједно требао да траје до 31, односно 01. јануара 1994. године, међутим, ратно стање и то, то је све било нешто скраћено тако да сам ја станицу у Приједор 1 дошао ту негде у септембру и почео радити као приправник, односно како је то тад, ја не могу ни да се сетим да ли је било уопште тог неког приправничког, да би 01. јануара добио решење о заснивању радног односа да би и почео радити. Ја мислим да сам и тад можда задужио и наоружање, то је био пиштољ оно што је 1994. и почео сам радити, значи прије тога сам мало пролазио неких 2 месеца све те неке службе и онда сам негде од јануара, фебруара, не могу ја тачно да се сетим, сам радио са старијим полицајцима, позорницима на неким тако реонима и шта ја знам. Што се тиче тога то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто Вас је предложио адвокат Душан Машић, бранилац оптуженог Душка Кесара, прво ће Вам бранилац поставити питање, пошто видим да сте застали, а после ћемо.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не знам шта бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Добар дан господине Максимовићу. Ја сам хтео да Вас питам, у том периоду, значи период фебруар, март 1994. године, ако се сећате, нормално давно је било, шта сте радили, где сте радили и с ким сте радили?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ја не могу сад, добро не могу са сигурношћу сад да тврдим, али колико се ја сећам, значи пролазио сам све те неке службе, али сам у том периоду радио са Кесаром и са Гвозденом, Гвозден Ранко он је био старији полицајац, значи био је као неки вођа смене, па је Душко Кесар био други по том нечему и тек сам ја, пошто сам млад ја сам био трећи по том неком, тако је то било категоризовано због неке одговорности и шта ја знам и ја мислим да сам тај период радио тако нас тројица. Један је био сад временски фебруар, март сигурно, у ствари не могу, март не читав можда март, јер знам да је тај Гвозден Ранко отишао на боловање неки тај период прије можда тих неких дешавања, не могу сад тачно да се сетим, али можда неких 10, 15 дана.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: А је ли сте Ви остали са Кесаром да радите и даље кад је Ранко отишао на боловање?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Јесте, јесте остао сам и даље.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Који сте реон покривали?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: То је био тај и то сад не могу да се сетим, али други је реон колико ме сећање служи, тако се звао, али је то био реон Хотел «Приједор», хотел нови тај и тако нешто тамо до протезао се до моста према Санском Мосту, значи има мост и до зелене пијаце на Пећанима.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Да ли сте радили по сменама?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Јесте, јесте по сменама.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Како су ишле те смене, оно дежурна служба 12, како се радило?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Онда се радило оно прва, прва, па две смене четворобригадни систем, значи два прва, два друга, два трећа, два слободна.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Два сте слободна. У то време, то је било ратно време, кад сте били заједно, кад сте били у смени заједно, да ли сте се раздвајали, посебно Ви и Кесар кад је Гвозден отишао, кад сте остали сами и где сте обично проводили време?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па није било раздвајања зато што је, иначе тад у том периоду ратно је стање било па је увек било три или четири полицајца су радила у једној смени, значи на једном реону где смо

се да неко се разболи и тако нешто па да оде, па да остану два, али то није било оно препоручљиво, а да се раздвајало не могу да сад тврдим, али не би смио никад остати сам, то је без даљњег.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Питам нешто друго, не питам да ли сте се одвајали 10, 15 минута, него да ли се дешавало да рецимо скоро цело вече један од вас двојице се не појави на смени, то Вас питам?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не, не, што се тиче можда на 10, 15 минута да неко оде, али тад се морало јавити дежурној служби, па некоме се десило да дете има температуру, па да скокне до куће и шта ја знам тако те неке ствари, то се дешавало и то се радило.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Пошто сте Ви из Приједора, можете ли већу и нама објаснити колико се налази у правој линији удаљена кућа тих Ризвића, ако знате где су Ризвићи живели, вулканизер Ризвић, од места где је био Ваш реон, где сте Ви радили?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па то је сад, то је било у близини аутобуске станице, значи то где се све издешавало. Е, сад Хотел «Приједор» је сасвим један други дио града, контра некога, што бих рекао, што се покривало са свим тим реонима што смо ми држали, значи тај строги центар града било је значи контра, сад колико, да ли је то било 2, 3 километра неке линије, то не знам.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Добро, хвала. Интересује ме још једна ствар, Ви се вероватно не можете сетити како Вам председница већа напомену 30, 31. вече да ли сте радили или нисте радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то питање или констатација?

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Питам да ли може да се сети, ето? Извините, у праву сте.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не могу сад тврдити да кажем јесам, мислим то је стварно велики период и размак, али постоји, ја верујем постоји тамо неки траг, постоји извештај наш који смо ми радили, после сваке извршене службе подносио се извештај у станици, постојали су задаци, тако да ја веровтно смо можда радили.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: И само још једно питање имам за Вас. У периоду, опет да поновим, кад је Гвозден Драган, како кажете, као вођа патроле отишао у болницу или не знам ни ја, био на боловању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гвозден Ранко?

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Гвозден Ранко, извините молим вас, пермутација, Гвозден Ранко. У смени, у практично у том реону сте остали само вас двојица Кесар и Ви, је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Да ли сте се у то време одвајали уопште увече? Питам због свега онога што се дешавало, било је то и ратно време, да ли сте се одвајали на више од 10 минута рецимо кад сте били у смени, а посебно ноћу?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па не, не би се смело, није се могло, није се смело остати сам на реону, тако да нема.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: И где сте гро времена проводили ноћу, где сте седели, где сте били?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: На том реону ту где се радило Хотел «Приједор» је било главно оно што каже се, ту смо и свраћали, ту смо проводили и мало неки већи део времена да би ето повремено излазили, значи обилазили реон и поново се враћали и то је нешто.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Значи, база Вам је био Хотел «Приједор» практично?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Хвала лепо, ја више немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем. Да ли заменик тужиоца има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у то време чули да се нешто догодило у Приједору, да су страдали неки цивили и ако јесте да ли имате неке службене информације о томе на основу података која бисте имали у тим извештајима или имате нека посебна сазнања да сте нешто и од кога чули?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ја не могу да се сјетим сад како је то текло, којим редоследом и како сам ја то сазнао, оно колико мене сећање служи чуло се о томе, али се чуло тек након не знам можда месец, два, можда и три, то не могу. Касније се почело причати, кажем сад то тако испало је по граду и свуда да је то тако нешто убијен, да је касније су долазили инспектори, вршили та нека саслушавања и то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично чули за овај догађај убиства ове породице Ризвић?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па исто тек одређен тај неки период након тог догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дан, два, три, пет после тога?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Више, десет и месец можда и два, не знам, кажем Вам не могу тачно сад да дефинишем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали сазнања да је изузев те породице негде у то време да су још неки мештани Приједора страдали, отприлике у време кад се све ово догађало?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Исто не могу да се сетим у том периоду, значи можда тек касније да се неко нешто почело причати, ја лично никад нисам ни дан-данас не знам где је та кућа, јер се то све десило, тако да мене то пуно није нешто ни занимало, а иначе ни ко је убијен, ни зашто је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули, да ли Вам је познато да се негде у то време догодило неко смртно страдање неких Ваших колега на бихаћком ратишту?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па то јесте, то се десило, знам да је тај неки период можда да ли прије тих свих дешавања да је јединица, једна чета која је формирана од стране полиције из Приједора је била на том ратишту бихаћком и касније је то вратило се, били су заробљени, била су ту нека масакрирања, колико се ја сећам и било је то да сахрана, било је можда 10, не знам тачно мртвих полицајаца и онда је то, знам да је у СУП да су била тела изложена нешто, не могу ни ја сад тврдити, да се сјетим, али нешто везано за то колико се сећам да је тако то нешто било, да је било сахране, да су ја колико знам, тога се сећам, познавао сам тога командир што је био Тепараш исто убијен, а остале, после сам дошао баш тад у полицију, тако да сам мало кога познавао од тих што су настрадали и касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте рекли да сте са Кесар Душком били у смени па је логична претпоставка да сте га познавали. Колико сте га дуго познавали?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па ето тад кад сам дошао да радим тад сам га и упознао, раније га нисам познавао, кажем радили смо можда нека, опет не могу да кажем, тачно али радили смо на том реону 2, 3 месеца, можда и више, не знам и то је тај период и касније сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико дуго времена сте након ових несретних догађања радили и даље заједно?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не могу сад, ја могуће, није могуће него претпостављам да смо радили још један дио, временски не знам, можда 10, можда 15, знам да је нешто било да је он отишао на неко такмичење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, 10, 15 дана?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Дана. После можда тих неких дешавања или шта ја знам можда тако нешто, сећам се да је април месец, да ли сам, опет кажем да ли сам могао радити неки тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само после којих дешавања, нисам схватила, после којих, кажете после тих дешавања, којих?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: После тих дешавања кад се то дешавало, кажем, колико ме сећање служи, значи да ли сам радио можда још месец или 15 дана, не могу са сигурношћу да тврдим, али ја кажем постоје тамо неки трагови, да ли сам ја и даље остао са њим у смени или сам отишао на неки други реон и знам да смо, рекао сам, то сам споменуо да смо радили заједно, значи сва тројица и тај Гвозден и да је тај период био, да је он отишао на боловање, да смо остали, е сад који је тај период био временски не могу, не знам, не могу да кажем колики је, мислим колико сам временски дуго радио не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морам да признам да и даље нисам разумео кад помињете и председница већа је реаговала на то дешавање, можете то мало дешавање конкретније одредити, кад сте чули да је рецимо та породица Извић или још нека породица да су страдала?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Кажем, ја сам и тад, чуо сам након два, три месеца, ја сам и тад враћао филм, значи после тих, као што и сад враћам филм да ли сам ја тад радио или нисам, не знам како да Вам објасним, значи и тад, нисам чуо сигурно нека два месеца можда кад су почеле те истраге неке, е онда смо, што каже сви, један полицајац је враћао тад филм где је и како радио, куд је, како с ким, па ми је то тако нешто остало у сећању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате кад сте последњи пут видели Кесара тамо у полицији или рецимо у Приједору после тих, како Ви кажете, дешавања?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се виђали уопште после тога?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па виђали смо се, можда смо се виђали, ја кажем сад не могу да се сетим јер то је временски велики период, можда смо се и виђали оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Радаковић Драга?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па исто сам тако по имену, кажем, ја сам тад дошао у полицију, значи нисам тад знао никога, шта сам радио 2 - 3 месеца, а било је можда 100 полицајаца или шта ја знам 150, не знам ни ја колико је тад, не могу свакога да знам, можда сам тек

касније сазнао ко је кад се све то издешавало па сам ја, у то време нисам познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви говорите о тим дешавањима, да ли сте познавали тог човека?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Крндија Драшка?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не, тек касније сам Крндија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кнежевић Радослава?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Кажем касније и за Крндију и за Кнежевића сам касније, Кнежевић је радио касније и после тога и ја колико ме сећање вара радио након још 5 година у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Гвозден Драгана?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Гвозден Драгана исто знам, познавао сам тад и дан-данас познајемо се, зато што је и дан-данас у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али у то време да ли сте га познавали?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па јесам, ми смо генерација, кажем били смо заједно и у војсци и заједно смо комшије смо такорећи близи и то, познавао сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се виђали с њим у то време, да ли сте се дружили, кажете генерација, да ли сте се виђали, дружили?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па виђали смо се нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте с њим икад причали о томе да се нешто дешавало, да има проблема?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ма не, ја лично нисам, није ме то интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ја бих Вас питала везано за ове полицајце који су страдали на бихаћком ратишту, било је сведока који су говорили да је свему овоме, свему овим страдањима цивила претходила управо страдање тих полицајаца на бихаћком ратишту и да су полицајци били организовани да иду на сахране. Да ли сте Ви били можда на сахрани неком од тих полицајаца?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не, нисам био, кажем колико знам, не могу ни да се сјетим, значи знам да је нешто било као церемонија у станици полиције, ја кажем можда сам и био, али не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било више случајева да је неко од Ваших колега страдао баш у том периоду, па не можете да се сетите?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Било је страдања током читавог рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за Ваше колеге из Станице јавне безбедности тог марта месеца када су сви причали да је страдало 7, 8, да ли је било још страдалих полицајаца баш у том периоду?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам, можда је било након месец, два да је погинуо неко, иначе свака месец, два рецимо неко је погинуо, неко је настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало да нам опишете каква је ситуација била у Приједору, обзиром да знамо да је било ратно стање, да је, како се, да ли је било неких дешавања, да ли је било неких сукоба у Приједору, како је била преузета власт, то нам мало испричајте?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Власт је оно 29. колико се ја сећам, ето то је тако остао тај неки датум, а ја мислим да је то тако и било 29. април 1992. године да је преузета, не знам сад у ствари нисам сигуран у те датуме, али је мени остало у глави тај 29. април, да ли је то тад тога дана или је 2 дана прије или после 5, то не знам, али је тад ето оно преузета власт, тако се тад могло рећи преузета, није преузета ни од кога него чисто се заузело се ти неки објекти од важнијих – СУП, општина, СДК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је преузето?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па, није од никога преузето, нико ту није био, међутим, шта ја знам како да то дефинишем, значи запосело се да не би неко други дошао, ето у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко, кажите конкретније, ваљда знате, Ви сте били тамо, од кога, кажете преузела је, од кога?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па исто тако као што од муслиманске те војске или шта ја знам како бих дефинисао, као што је било припремљено и све, значи нека два дана или дан, не знам како требало су да они преузму, али ето ми смо као прије и уследио је након пар дана, не знам 10, не могу ни то, уследио је напад на Приједор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, ког месеца је то било?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ја мислим да је то да ли 1992. или, не знам, могуће да је 1992. година да је то било тај, ако је 29. априла преузето, значи ја претпостављам да би могло бити у тој години и био, значи можда за месец, два, опет кажем не знам и уследио је тај напад где

је изгнуло доста полицајаца на тим неким мјестима где је покушат поново тај, преузимање те власти, односно стране, муслиманске војске и шта ја знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете да сте задужили пиштољ, какву сте униформу имали?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па тад кад сам, ја сам рецимо негде у септембру, значи оно као дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године, септембра које године?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: 1993. година, значи 01.07. сам отишао на курс у у Бањалуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте то понављати, него какву униформу сте имали?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па није била тад, кажем септембар, па можда за неких месец, два је долазила, рецимо у том периоду од 01. кад сам засновао радни однос 01. јануар 1994. године да сам имао, опет кажем не могу да се сјетим, али сам имао, то је била она маскирна униформа, полицајска, значи шарена плава, да ли сам имао јакну, опет кажем не знам, не могу да се сјетим, али била је та, биле су претежно те униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су сви припадници полиције имали баш плаву маскирну униформу?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па већином, опет кажем ако могу да се сјетим, било је и ове униформе, значи кад се ишло на ратиште, значи ишла је СМБ шарена униформа, били су комбинезони, али кад се радило у служби, значи радило се у тим униформама. Ја опет кажем не могу сад да тврдим, да кажем није ми то, мислим не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, да ли Ви знате Ступар Горана?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Исто сам познавао, знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да у то време није била једнообразна униформа, да су биле различите униформе и да се свако сналазио како је ко могао, зато чисто ако могу да Вас подсетим да ли је то било различитих униформи, да су носили припадници полиције зато предочавам?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да, да, хоћу ја да, то сам хтео и ја да кажем, значи не могу да се сетим који је тај период, да ли је, ја кад сам дошао у септембу није било никаквих, било је униформи, значи оне старе полицајске чохане оне, па даднем ја, шта ћу ја оно, мислим као задужен,

ја сам рецимо тад задужио и онда људи су се сналазили некако па су облачили нешто друго, па им је колега дао неку кошуљу, али је то неки тај период, сад не знам колико је то, није то пуно било да људи нису имали шта обући, значи можда је то већ 1994. јануар, фебруар, можда су имали, али су исто имали и ове војне, односно те комбинеzone и било је значи и ових плавих униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како сте Ви били одређивани да идете на ове позорне реоне, како сте се Ви информисали, да ли је постојао неки распоред дневни, месечни, како сте то знали?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Јесте, постојао је распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је саопштавао и да ли је то било можда на некој табли истакнуто, то нам мало опишите?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па јесте, постојао је распоред који је нормално сачињавао командир, заменик командира станице и нормално дан за даном се правио, није се могло направити за 10 дана унапред јер никад се оно није знало ко ће како радити, него се правило дан за дан, долазимо из смене, идемо кући, погледамо кад радимо, значи следећи дан и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви увек били на истом позорном реону?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Није се радило увек на истом, значи кад је ишло се на ратиште, радиш месец дана па идеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас конкретно, не питам ништа за ратиште, него Вас питам за Вас да ли сте увек радили на истим позорним реоним?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се мењали, месечно или како?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Нема, нема правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема правила? Питам вас зато што овде имам један распоред, односно редну листу и по тој редној листи март, април, мај Ви сте стално били на другом позорном реону, зато Вас питам?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па могуће, ја кажем могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће је?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ја сам одмах и реко на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се ти позорни реони, како се то означавало први, други, трећи, да ли знате колико је било позорних реона, претпостављам да знате јер сте били активни полицајац?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да, био сам, али се увек све мењало током, уназад 15 година онај кад је био други сад је то први, сад је трећи, сад је пети, ја сад не знам, оно, али је било неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је сведока који кажу да се није ни мењало, да је то малтене како је било тако је и данас?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Није, није сигурно то знам, до дан данас, овог момента рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су позорни реони одређивани по неким значајнијим објектима, по улицама, како је то ишло?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не, не, то је било граница, значи и све је спојену у једну целину, центар града, па је само подељено улица краља, сад кажем примјер Краља Александра, са улицом Ослободилаца, или шта ја знам спаја се раскрсница улица ти и ти, и то су те биле као границе које смо ми временом значи научили и знамо да је то био први или други позорни реон до тих и тих улица и то је то. Први, други, трећи и четврти, пети ја мислим да је тад било шест реона рецимо, а док сад можда има четири, ја не знам, сад је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По овој редној листи Ви сте у ноћи 30-31.марта били дежурни од 22 часа и сад бих Вас молила само да нам појасните, рекли сте да уопште не знате где се налази та кућа где се десило то убиство?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да, па ево и сад овог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само, нисам завршила. А рекли сте да је Ваш реон, односно који сте Ви реон покривали, да је два до три километра удаљен од тог места где се десило убиство. То је такође и Душко Кесар рекао да је два километра удаљено, мада је и он рекао не зна где је, па Вас питам како сте Ви то определили два, три километра удаљено а не знате где је кућа?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ево сад ћу Вам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало је нелогично.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ја знам оријентир, значи знам где је, како би Вам, где отприлике та се кућа налази, значи налази се иза «Кексаре», ето, а иза «Кексаре» имамо 30 кућа, значи кад кажем иза «Кексаре» то је улица значи која води према, ето ту је кафић, некад се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то улица, да ли знате која је то улица?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у то време Петра Прерадовића улица где је?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ја претпостављам, само пардон, само да исправим, ја претпостављам и сада, зато Вам кажем не знам, али

кажем ја не знам да ли уопште иза «Кексаре» да ли је то, да ли се та кућа налази, значи неки ми је тад остао у главу оријентир да је то негде могло бити ту, и зато ја сад кажем, ако од «Кексаре» до тога има негде можда неких два, три километра значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, од «Кексаре» до?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: До мог реона, односно до тад реона, до хотела или шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А параметар Вам је била «Кексара» па сте зато?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па ето као иза «Кексаре».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули да је то било баш ту да се десило код «Кексаре», кажете кад?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па не могу ни то сад да се сјетим, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Чуо сам, вероватно два месеца, три, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците који је то још био гранични реон са «Кексаром» који је био гранични реон, Ваш је реон био други, овде је по овом извештају четврти реон покривао аутобуску станицу и железничку станицу, који је гранични реон са тим реоном био? Ипак претпостављам да знате као активни полицајац који сте толико времена провели тамо.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да, јесам али сад је, ја не знам, не могу да се сјетим јер кажем Вам мјењало се то, данас је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево ја Вам баш прецизно кажем у време овог које нас интересује стоји да је други реон, да сте Ви били на другом реону.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Тад је то. Јесте, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је четврти реон покривао, па да ли можете ето у то време да се сетите, ако не можете ни у то време, него уопште који је гранични реон са реоном где је «Кексара», са аутобуском и железничком станицом, ето, ајмо овако.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Значи ја ни сад се не сећам да је станица била четврти реон, то ми, сад ево први пут чујем, значи заборавио сам, ако је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам то предочавам, да.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да, ако је то био четврти тад би могло бити, не знам, не могу да кажем значи сад који би био број тога реона који би граничио са станицом. Јел тако кажете? Не знам не могу,

нема теорије да се сјетим, али знам сад ево рецимо први је аутобуска станица, па иде други граничи сад, а други је и увијек је то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сад?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па уназад годину, двије рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нас сад не интересује. Реците молим Вас да ли знате Петра Прерадовића улица која је била, пошто сте Ви тамо из Приједора, да ли знате која је то улица?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па добро Петра Прерадовића ја претпостављам односно нисам баш сигуран, али то је улица која улази испод надвожњака у Приједор и иде десно, мота се десно према аутобуској станици. То је улица ја мислим Петра Прерадовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и данас та улица Петра Прерадовића или је променила назив?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не знам, не могу да се. Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Јер ја сам, опет да споменем, ја три, четири године нисам радио, на боловању сам био, а исто је велик период да ја могу нешто да се сетим, кажем нисам радио као полицајац уназад три, четири године, свашта се измјењало и тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате улица Милоша Обилића где је?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Милоша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на «Кексару»?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Милоша, Милоша Обилића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми тренутно немамо карту, ја сам затражила али нисам још увек добила, али добићемо.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ако је Милоша Обилића, само мало, дал би то могла бити улица значи испред тржнице градске или улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на «Кексару» да ли можете мало да нас упутите где је та улица Милоша Обилића?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па би могло упутит кад бих ја био сигуран да је то та улица Милоша Обилића, да ли је то та улица испред «Кексаре», може бити да је та, а може бити и Мухарема Суљановића бивша а она је улица која од хотела мота према зеленој пијаци и иде у Рашковац. Е сад да ли је то Милоша Обилића или је ова испред тржнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако се сећате, ако знате. Питам Вас зато што сте из Приједора па зато.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да. Кажем Вам задње три године, тако да сам ја заборавио, иначе сам знао нормално, али прошло је четири године како не радим у полицији тако да сам и заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел живите у Приједору?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Живим, живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам да ли повезујете док радите да знате улице а кад не радите да не познајете више улице. Мало ми је нејасно, нејасно ми је како.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па заборави се, заборави се, ја мислим, сад да ми карту ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам какве везе има са радом, ако сте Ви били у радном односу па тад сте знали улице а сад не знате, зато, нејасно ми је мало.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Вјерујте да ми се помутило, не могу тврдити, ја Вам кажем сад ево претпоставка па сад ако може шта помоћи. Милоша Обилића, само мало, ево ја ћу још покушати да вратим филм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми колико дуго, нисам сигурна да сам регистровала да сте рекли, колико дуго сте познавали Душка Кесара?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па оно тад сам познавао, значи кад сам дошо, ово сад кад сам споменуо, почео радити, тако сам га упознао, додуше упознао сам и раније можда већ вамо прије Нове године, значи '94., пошто је радио у холу једно вријеме, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате његову супругу?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је она радила?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Она је ја мислим и дан данас је у саобраћају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саобраћајној полицији?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да, да, у саобраћајној полицији, сад како се функција зове, саобраћајни, не знам, не могу да се, знам да је горе и дан данас, ја претпостављам да ради, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када се налазите на позорном реону, дежурни сте рецимо од 22 часа, како се то одвија на терену, да ли идете у обилазак, да ли, мало нам ближе, појасните нам како се то одвија

дежурство јер мислим не схватам да сте Ви само на једном месту него вероватно да.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нам мало опишите како то иде?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па обилазило се нормално, иде се границом, значи која је предвиђена, односно ми већ знамо која, са којим реоном граничимо и те неке објекте који су на том реону, значи ако се налазе нека банка или шта ја знам, нормално да је било читаву ноћ обилазити, то је задатак полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да нам опишете неку ситуацију да сте чули неке експлозије, да сте чули неку пуцњаву, неке рафале, да ли уопште сте, да ли се уопште чула некада у то време, у то време, говорим?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: У то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па нормално да се чуло, чуло се сваку ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду значи, у граду?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Сваку ноћ се увек нешто пуцало се, дође човек у кафану напије се па истресе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Максимовићу не питам Вас то, не питам Вас то.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не, не па кажем, то се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас јел знате зашто, ја морам да Вам предочим да је било овде сведока који су рекли и сви су повезивали догађаје за које Ви нисте чули два месеца или три, да су, сви су повезивали са дешавањима на Бихаћком ратишту јер су страдале Ваше колеге, да су биле сахране и сви су имали, то им је неки параметар био и када су описивали овај догађај што се десио. Па Вас сад ја питам, те ноћи обзиром да сте Ви такође били дежурни, да ли је могуће да, ето да Вам буде тај параметар сахрана за коју Ви знате да се организовала од тих полицајаца, да ли је могуће да ништа не може то да Вам освежи памћење па да се сетите те ноћи шта се десило. Значи у односу на сахране, било је, овде то је рекао и оптужени Кесар да је био на сахрани Параш Мирославу, па је рекао још један сведок Кнежевић да је био на сахрани Параш Мирославу и да је одмах те вечери био и дежуран од 22 часа. Значи сви повезују са тим сахранама, зато ако можете да Вам се памћење освежи, зато Вам ја то предочавам, знате.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Нема теорије да се сјетим, ја сам тад имао 20 година, можда 20 и то не могу сад да израчунам, тако да оно прошао је период велики тај неки сад да се ја сад сјетим, не знам, неких тих дешавања пошто Ви кажете шта се пуцало, ја кажем пуцало се пет година, значи да се ја сад могу сјетит баш те вечери, не могу се сјетит ни те вечери, оно ако ме разумијете шта хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да Вас разумем да не можете да се сетите, ја Вам дајем неке смернице како су други сведоци повезивали, знате.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да се ја сјетим пуцања неког те вечери 30. на 31?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је уопште било тих ноћи, значи након сахране тих полицајаца, каже да се организовале сахране, да је било по групама, да су полицајци одлазили, па у том периоду, значи од тих сахрана, ево не питам Вас за датум наравно, не питам Вас сад за датум, да ли сећате да је било неких убистава цивила?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не, али ја Вам сад поново кажем кад спомињете сад мислим тај неки период, ја кажем да се пуцало, значи пуцало се, не могу да кажем свако вече, али свако вече се чула пуцњава и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви познавали Ризвић Фарука?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Нисам никад, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте писали неке извештаје са реона шта се десило у току ноћи, дана или када сте били дежурни, да ли сте писали извештаје?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па писало се то, кажем Вам тад, ја сам тад био приправник моје није ни било да ја значи пишем извештај и да то нешто, значи ја сам само био пратња, приправник значи шта је могао радит у то вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био у смени од вас активних полицајаца? Јер правило постоји да резервни полицајци не могу бити сами јел тако, да мора да постоји неки активни полицајац?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то је правило?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да, то јест била а и не мора да, није ни то било правило ако је био неко старији резервни полицајац да је дужи период био у служби, били су резервни полицајци који су прије рата долазили и обављало се, то је тако били и у оном систему значи који су били већ 20 година у резервном саставу па су већ и тад кад је рат кренуо долазили су и радили су, значи они су се већ и они сматрали као искуснији полицајци, без обзира што су резервни и могло се и са њима рецимо да буду вође и шта ја знам. Хоћу да ето кажем чисто, то се сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете Јефтанић Зорана?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Знам, познајемо се из Приједора и виђали смо се и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били некада са њим у смени?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: То исто не могу да се сјетим, ако кажем да сам можда био, значи не могу да тврдим да сам био, значи да кажем јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја Вам кажем, предочавам ова редна листа, могу да Вам покажем да стоји да сте Ви значи одређени били да будете на другом реону, да сте били у истој смени и са Кесаром и са Јефтанић Зораном, Гвозден Ранком, да ли то нешто може да Вам?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ма не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само још једно ми реците да ли, кад, Ви кажете да једно време није био присутан Кесар Душко, кад би то време отприлике било?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Како мислите, нисам разумео није присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био одсутан из Приједора, да је био одсутан из Приједора?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па опет кажем, не могу сад тачно да кажем временски колико је то прошло и који је то период а можда шта ја знам, можда да кажем мај или не знам дан да је било неко такмичење, да је он отишао на неко такмичење, да ли је то било, ђе, у Црној Гори нешто тако, и онда се нешто није ни вратио, није дошао, остао је нешто у Београду, ето то колико се ја могу сетим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли то било уобичајено за време оружаних сукоба, ратно стање и све, тако да се иде то на такмичења, да се бави спортом?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било уобичајено?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Било је, били су који су ослобођени, значи ослобођени ако је неко нешто обављао, некакве функције, није морао да иде значи, ишло се на такмичења, ако је било, ослобођени су два, три, пет дана, не знам ја сад то опет кажем, али јесте било колико се ја могу сјетит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ми нејасно, сећате се и да је био на такмичењу и да је био у, где је био, у Подгорици, а баш ово страдање полицајаца које се десило где сви спомињу баш не можете то да се сетите неких детаља а ово Вам је остало урезано у сећању и његово такмичење. Шта је ту нешто значајно било са тим такмичењем, знате?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Није мени значајно ништа, него ето то колико се ја сјећам. Ако можете да ми појасните само у вези тих страдалих колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте причали исто на Бихаћком ратишту, питао Вас је заменик тужиоца.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Нисам разумео питање, а шта да се сјетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па управо се тад десило то страдање цивила, те ноћи је страдало шест цивила.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Кад је била сахрана јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, повезују са сахранама.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ја опет кажем значи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па наравно само чега се Ви сећате.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да се могу сјетит значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само предочавам, мислећи да ћу можда да Вам освежим памћење на те значајније догађаје, знате.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Ма нема, мислим нема теорије да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате где је кућа Душка Кесара у Приједору?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Да ли имате Ви питање неко? Немате питања, добро.

Нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам се захваљујем, Ви имате трошкове доласка јел тако? Хоћете нам одредити Ваше трошкове, тражите трошкове је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Па јесте, ево имам и рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Максимовић Миленко тражи трошкове доласка у суд, и то на име такси услуге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде по овом извештају 400 конвертибилних марака, је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било 200 еура?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате рачун?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У износу од 400,00 конвертибилних марака, прилаже рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо морати да фотокопирамо. Јел Вама треба овај рачун?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Прилаже рачун «Ауто-такси» Гомсеничка 12, 4503842500008 Приједор од 12.10.2011.године, рачун број 272/11, релација Приједор-Београд, 450.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конвертибилних марака, шта је то?

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: То је ставито мало више јел нема везе нек то остане на 400, није.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 400 конвертибилних марака у динарској противвредности. Рачун се прилаже спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем господине Максимовићу то би било све, можете ићи.

СВЕДОК МИЛЕНКО МАКСИМОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Јефтанића да позовете. Добар дан господине Јефтанићу.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ЈЕФТАНИЋ ЗОРАНА

ЛИЧНИ ПОДАЦИ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Јефтанић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: 30.03.1963. у Приједору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Бране и мајке Стоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је место пребивалишта?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Доњи Орловац бб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Приједор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Ноћни неговатељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да признам нисам чула.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћни, шта сте рекли, нисам чула?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Неговатељ, с децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, неговатељ. Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Са децом са посебним потребама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Јефтанићу, ми смо вас позвали у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања

уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте да нам све испричате што Вам је познато о предмету, значи не смете ништа прећутати. По закону полаже се заклетва па ћу Вас молити да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас. Наглас.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Морам на глас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас, наглас.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од овога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Сведок упозорен, опоменут, заклет изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте позвани? Овде се води поступак против оптуженог Душка Кесара због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва који се догодио у ноћи 30. и 31.марта 1994.године, којом приликом су убијени Ризвић Фарук, Рефика и Махмљуин Фадил. Је ли Вам то познато нешто. У то време Ви сте били резервни полицајац је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, можете да кренете рецимо од сукоба који су се догодили, који су били у том периоду, значи да нам испричате каква је ситуација била у Приједору, да ли је било неких оружаних сукоба марта '94.године, па нам то мало појасните, у време значи док сте Ви били резервни полицајац.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: '94?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '94.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: У Приједору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су кренули сукоби, ајде крените одатле, које године?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '92?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И трајали до?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: '96, али у Приједору није било, било је само на преузимању власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било и од кога је преузета власт?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Није било сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а када је преузета власт и од кога? Сад сте рекли преузета власт.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: 29. на 30.мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Како од кога? Постоји полиција и власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Власт српска постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а од кога је преузета власт?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: А то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од кога, кажете преузета је власт, Ви сте рекли преузета је власт, ја Вас сад питам од кога? Па између кога су се водили оружани сукоби у то време?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Па нису се водили оружани сукоби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али уопште јесу ли били неки сукоби на том подручју?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Не мислим само на Приједор него уопште Босна? Не знате од кога је преузета власт? Не знате, добро. Када сте постали резервни полицајац?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када сте резервни полицајац?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Од 29.маја '95.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Од 29.маја '95.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја другачије имам податак овде. Овде постоји једна редна листа где сте Ви резервни полицајац баш за тај период који нас интересује март '94.година. Ево.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Ја сам у резервни састав полиције од '92.године, да, да, од '92.године, био сам у Приједору два, па сам након годину дана пребачен у Приједор центар. '92., извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '92?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Да, да, од 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нам сада испричајте да Вас не прекидам, како сте били распоређени, где сте били, који реон сте држали, испричајте нам мало ближе нешто о томе.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Био сам прво на обезбеђењу «Развојне банке» Приједор годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад која је то, од момента значи када сте постали резервни полицајац, када сте били распоређени?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Био сам у резервном саставу и био сам распоређен да дежурам у «Развојној банци Приједор» годину дана, после тога сам пребачен у Приједор центар где сам дежурао на реону хотел «Балкан»-Пећани и црвени солитер, индустријска зона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а после?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: То је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми други реон, Ви сте били овде по извештају, значи говорим Вам март, април, мај '94.године, по извештају стоји. Хоћете да погледате ову редну листу? Ево пронађите 105, да ли видите Јефтанић Зоран па има почетак марта ту нешто је означено Ви нисте били ту, него крај марта од 29. Јефтанић Зоран 105.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: 105.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите стоји полицијски реон, позорни реон два. Значи почетком марта нисте били ту, где сте били, да ли се сећате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Гдје сам био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли видите да нема, погледајте добро, да ли знате да ли сте били одсутни, где сте били, шта се дешавало?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позорни реон два где се налазио? Јер Ви сте стално били на позорном реону два, зато Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Ја мислим колико се сјећам, али не могу сад тачно знати јел то хотел «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хотел «Балкан»?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Да, да, то је, јел то позорни реон два или, сад ја само знам овако, не могу се тачно сјетит који је то реон. Пошто је ту прошло пуно година дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се најдуже задржали ајмо тако да пробамо?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: У центру хотел «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хотел «Балкан»? И с ким сте ту били, с ким сте углавном дежурали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Претежно је био, увек је био један активни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је био тада да Вама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Претежно Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић? Како му је име?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић Горан, он је претежно био са Вама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Па био више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је још био са Вама?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Био је Гаврановић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Гаврановић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гаврановић? Добро, ко је још био? Колико Вас је у групи било кад сте дежурали?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Било нас је највише по тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По тројица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Ако нема нас тројица онда по двојица, али највише смо били по двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По двојица?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Зависи ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад видите, овде има та редна листа и ту стоји да сте Ви у ноћи 30. покушавам само ако могу ето да се сетите, да сте Ви у ноћи 30. 31.марта били дежурни, ево пише Вам ту.

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 22 часа до 6 сати изјутра, значи то је трећа смена је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН ЈЕФТАНИЋ: Трећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време је био дежуран и Душко Кесар, њега нисте спомињали, јесте ли били некада са њим у дежурству?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били никада?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Са њим на реону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На реону.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: На реону нисам са њим био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ту пише, Душко Кесар, реон 2, исто на ком сте и Ви реону.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не, са њим у смени ниједној нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јефтенић Зоран, Ви сте почели од, Ви сте почели, сада ћу Вам рећи, од 26, марта, значи почетак марта, покушавам, можда ћете се сетити шта је било, где сте били, ја не знам шта је ово «Д» или која ознака, не знам, значи Ви сте радили до 26. марта. Од 26. марта Ви сте стално на другом реону, значи стално сте на другом реону, март, април, мај, јун, да ли имамо те листе, Ви сте на другом реону. Гвозден Ранко такође на другом реону, такође те ноћи када Вас питам да ли се сећате, такође је био и Гвозден Ранко дежуран и био је и Кесар, немам сада овде, овај, имамо и да је Кесар био, значи овде оптужени, да је био дежуран такође те ноћи. Ви сте нам сада имена нека спомињали, Лазић Горан, то бих морала да погледам да пронађемо, међутим, нисте споменули, а управо сада Вас је споменуо Максимовић Миленко. Да ли Ви познајете њега?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Овако из виђења и то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да је био и са Вама дежуран, да је био на реону, на другом реону?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Нас је било један, два, три, четири, пет реона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест реона.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Или шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест реона.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: И не можемо бити исто, јер морали смо бити стриктно на томе реону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте морали?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Строго покривати тај реон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо Вам говорим, други реон по овим извештајима, у другом реону сте Ви.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Да, ја мислим да је други, колико се, не, не, колико се ја сећам, ја сам био хотел «Балкан», ако је то други реон, онда је то други реон, ако је Пећани, онда су то Пећани. Ја сада не могу се

сетити други реон сада то, је ли то хотел «Балкан» или су Пећани, али кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је хотел «Приједор»?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Хотел «Приједор»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: То је био један реон којег су покривали, хотел, била је станица, био је хотел «Балкан», Пећани, хотел «Приједор», индустријска зона и ја мислим још Кокин Град да је био реон, Кокин Град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Индустријска зона?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој полицијској станици је припадала индустријска зона?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: То је црвени солитер, то је Приједор, један је покривао, црвени солитер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покривала је полицијска станица 1?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Да, ја мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је све било под другим реоном, мислим, не знате који је реон био, колико схватам, не знате?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не могу се тачно сетити који је сада тачно реон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је то све било и хотел «Балкан» и хотел «Приједор»; све је тај реон 1?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не, не, то су били реони подељени, ја сам био у реону 2, ја сада не могу да се сетим, је ли то био хотел, ја сам највише времена провео на хотелу «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је хотел «Балкан» у односу на хотел «Приједор»?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па то је, овај је на почетку града, овај је доле у дну града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада то ништа не разумем, јер немамо, нажалост немам карту да покажем. Значи, дајте мало нам ближе реците, значи хотел «Приједор» где се налази, у центру или не, где је хотел «Приједор»?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: У дну града, поред реке Сане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дну града, шта је то у дну града?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Код реке Сане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код реке Сане, добро, а где се налази «Балкан»?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ:»Балкан» се налази одмах на почетку града, значи код робне куће «Фатрија» и тај део туда, центер града, значи корзо, неко би рекал корзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је хотел који?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: «Балкан», у хотелу нам је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази кексара у односу на хотел «Балкан»?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Кексара је код железничке станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код железничке станице? Колико је то удаљено од хотела «Балкан», рецимо и тог Вашег реона који Ви кажете да сте покривали?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Има више од петсто метара, има више, километар можда, то је други реон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са хотелом «Приједор», Ви ту нисте били?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Нисам, ту сам једино можда ако је неко долазио од званичника да се дође на обезбеђење само док су ту званичници и одмах куд који, на своје реоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви кажете да, знате зашто Вас питам, зато што каже Душко Кесар да је он покривао тај реон поред реке Сане код моста код хотела «Приједор». То је по овом нашем извештају, реон 2. Максимовић Миленко такође каже да је био ту, да је тај реон покривао, Ви кажете да сте били исто на позорном реону 2, али сада то није тај реон, него неки други.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не, не, ја кажем да сам ја покривао, може то бити ако је 2, хотел «Балкан», ја сада не могу рећи стварно који је то реон, то је давно стварно било, не сећам се сада, јер увек је то био реон, па се промени, није више овај реон, али реон је увек био хотел «Балкан», Пећани, аутобуска станица, то је железничка станица, хотел «Приједор», тамо индустријска зона, црвени солитер тај. Ја то зовем сада индустријска зона, зато што се то сада зове индустријска зона, то је онда био црвени солитер и тај део града, Кокин Град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте некада били заједно са Душком Кесаром?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Са њим нисам никако дежурао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ако овде стоји, мислим, ако можете да објасните, ако овде стоји – позорни реон 2 и стоји да сте у исто време дежурни, значи има три, четири, пет, шест, сви реони, када је у ком

интервалу ко је био дежуран, значи према овој листи коју смо ми добили од Станице јавне безбједности Приједор, стоји да сте Ви на позорном реону 2, да сте у ноћи 30/31. марта 1994. године покривали значи позорни реон 2 и исто на позорном реону 2 стоји да је био Душко Кесар, такође у ноћи 30/31. марта, стоји да је био Гвозден Ранко и да је био Максимовић. Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не, ја нисам са Кесаром био никако на реону, ни на једном реону нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово није тачно што Вам предочавам?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Ја нећу сада да кажем, ја кажем да нисам и да се не сећам ништа да сам икако био са Кесар Душком у дежурству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не морате реоне, него никада нисте били?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Никако са њим нисам био у дежурству на реонима, јер увек је претежно је био један активни и један резервни, ако не може покрити, онда иду обадва резервна, али иде старији увек, пошто сам ја био млађи тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде испричајте нам, шта сте задужили до оружја у том периоду, какву сте униформу носили, испричајте нам мало ближе?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па задужио сам аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били на позорном реону, рецимо дежурате ноћу, како сте били наоружани?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Са пиштољем, ако имаш пиштољ и са аутоматском пушком, униформа полицијска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је правило било да се дежура, какво је правило било?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па да се дежура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са каквим оружјем, да ли је правило било да се носи и пушка и да се носи пиштољ када сте дежурни?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Ја сам носио пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте носили пушку?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Нисам имао пиштоља, имао сам увек аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то, да ли је то ова аутоматска?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Аутоматска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, да ли сте имали бомбе?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште нисте дужили?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је униформа била?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Ова полицијска, плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сви имали ту плаву маскирну

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па нису сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Нису сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву су носили, која је била још?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па било је и СМБ и било је плавих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то зелена, маскирна, каква је била?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Зелена ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена? Да ли сте Ви уопште чули за страдање цивила, Ризвић Фарука, да је убијен, да ли сте уопште имали прилике да чујете, Ви као резервни полицајац који сте све време били присутни у Станици јавне безбедности по овој редној листи коју ми имамо, значи Ви сте ту, на том истом простору у Приједору, при истој станици, да ли сте чули да се десило убиство Ризвић Фарука и његове породице?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Ја мислим да сам чуо у граду, да је убиство извршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало ближе да нам опишете, шта сте чули, када би то било, када, како временски опредељујете да сте чули за та убиства, када би то било? Да ли се причало у полицији нешто?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не, не сећам се ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не сећам се, како се могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се то у граду чули, ако нисте у полицији, шта сте то у граду чули?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па да је било убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто се не сећате у полицији, испричајте нам то у граду.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па да је било убиство, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било убиство, где?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: У Приједору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је убијен тада, да ли се причало, ко, зашто?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не, ја нисам толико, право да Вам кажем о томе ни размишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви познавали Ризвић Фарука?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А када кажете чуло се за убиство, ништа ближе нисте чули да су нешто причали, коментарисали, ко је, како, шта или само оно, било је убиство?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: То било је убиство и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа више?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте питали зашто?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? И дођете у полицију, јавите се на Ваше радно место, да ли сте некога питали, шта је то, чуо сам у граду, десила су се нека убиства, да ли питате некога у полицији ко може да Вам да из прве руке информације?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Ако је неко био на том реону, он добије информацију, ако није био, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у полицији, нико ништа?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не знам да ли се у полицији знало или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него када сте Ви чули, разумете шта Вас питам, Ви сте чули у граду. Да ли сте онда дошли, када сте се јављали у Станицу јавне безбедности на Ваше радно место, јесте питали шта се то десило, чуо сам, било је убиство, ево рецимо тако, тог типа, да ли сте се распитивали?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Претежно када извршим примопредају, ја само питам на ономе реону шта има, има ли каквих, има ли шта сумњиво и то, а за ове друге реоне, нисам толико ни питао, нити ме је то интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за неку сахрану Ваших полицајаца који су страдали из Ваше Станице јавне безбедности у време када сте Ви били резервни полицајац, да ли Вам је то познато, на бихаћком ратишту?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде испричајте нам када се то десило, да су Ваше колеге страдале.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Страдале су, али ја се не сећам то зато да негде нисам био одсутан, зато што се не сећам да сам био на сахрани тих колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да сте били на сахрани?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не сећам се да сам био на сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте чега се сећате везано за њихово страдање на бихаћком ратишту, да ли можете да нам дате информацију, када се то отприлике десило, месец, година, не питам тачно датум, али ето, шта сте чули, како сте чули, како је то било организовано, те сахране? Нисте били ни на једној сахрани?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Само сам био за малог Никића када је други пут сахрањиван, пошто су први пут тела заменили, па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко држао говор поводом тих убистава полицајаца, на сахрани, да ли сте чули да се нешто причало о томе?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не знам, када нисам био на сахрани, само на Никићевој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте били, да ли сте чули?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште да се причало о тој сахрани и да је неко од Ваших надређених држао неке говоре?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А шта знате онда за то страдање, колико је полицајаца страдало, да ли знате то, отприлике?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Мислим, пет, шест, пет и да је био онај Кондић да је био заробит и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неку моторолу када сте били на тим реонима, нека средства везе, јесте имали?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Има увек вођа смене је имао увек, мислим, вођа патроле је имао моторолу коју је задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вођа патроле?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако би се нешто догодило, како то иде?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па јави се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Јави се у станицу, командир или ко је претпостављени, пошаље на лице места патролу да иде видети шта је и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте увек имали моторолу крај себе?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао неки период где нисте добили моторолу?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не верујем, не сећам се, патрола да је отишла без, ја колико, моја смена, моје дежурство, да смо отишли без мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико би нестало струје, како сте јављали, рецимо, како бисте јавили да се нешто догодило, како је то ишло?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Струје је тада слабо и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је било струје?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Ма није било, на реонима није увек било струје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било струје?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Није, била је редукација, па укључи један део, један део искључи и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постојале неке специјал везе?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Патроле су имале, СУП је имао приоритет, ако није агрегат или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи увек сте имали контакт?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Увек смо имали контакт, а ако није неки контакт, онда значи морало је јављање или долази патрола или да одеш у станицу и да видиш шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, какав је надимак био Душку Кесару?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не знам, нисам се ја са њим дружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где је улица Петра Прерадовића?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Петра Прерадовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким информацијама, назив улице је промењен. Да ли и то знате?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не знам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, Његошева уллица где је?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то? Да ли знате, кексара где је?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Кексара знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која би то, да ли уопште знате улицу?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Улица и сада ја не знам по Приједору која је, ни сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, само реците, не знате ниједну улицу?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Све знам оно Краља Петра Првог ослободиоца да је то она крај СУП-а и знам, ја увек вичем некадашња наша ЈНА, то је она ЈНА што је остала за мене ЈНА и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате улице где сте Ви покривали реон тај, где сте били најчешће, најдуже, да ли знате које су то улице биле?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: И сада сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте заборавили, не знате на којим сте улицама били?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: И сада кажем, ни сада не знам која је улица, како се зове улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас уопште, него, значи реон који сте Ви покривали, тај позорни реон, ваљда знате којом улицом се крећете?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Крећем се корзом, центар, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Корзо, центар и то је то?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Ни сада не знам како се та улица зове, знам само да је Трг Зорана Кароцца да се сада зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули још за неке Муслимане који су у том периоду страдали? Чули сте кажете за Ризвића, да ли сте чули за још некога?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли познајете супругу Душка Кесара?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења? У време када сте Ви били резервни полицајац, да ли знате где је она радила? Не знате ни то? А колико дуго познајете Душка Кесара?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Душка сам Кесара видео тада, ја њега не познам овако, него сам га видео тада у холу, да је радио у холу када ја дођем и то у примопредаји прве и друге смене, тада сам га видео да је био у холу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас не питам за ту прву и другу смену, говорио је овде оптужени Душко Кесар исто да је радио у холу један период, али ја Вас питам за онај други период, значи оно где сте Ви најдуже били на том реону, значи уопште га нисте видели ни на једном реону, нисте имали прилике да га видите?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Нисмо имали блиских сусрета никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можда сећате, са којим сте реоном најближи били, који Вам је рубни реон био Вашег реона, где сте Ви покривали, ето тај хотел «Балкан» и ово, који је био рубни реон са Вашим реоном?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Био Пећан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пећан, а овамо ближе који је био?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Доле је био хотел «Приједор», докле је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Радаковића?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Којег Радаковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радаковић Драго, да ли га познајете?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли познајете Крндија Драшка?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Сећам се Крндија Драшка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Био је резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни полицајац? Да ли познајете Кнежевић Радослава?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Био је у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био у полицији? А нисам, не сећам се шта сте рекли за Максимовића, Миленка, да ли знате?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били некада са њим?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Е сада се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истом реону?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: На истом реону, можда јесмо били, али тога се не могу сада стварно сетити, са њим, али не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Зато што је и он резервни полицајац, а и ја сам био резервни и увек је тражило да не буду исти, мислим, исти полицајци резервни да буду на истом реону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је патрола на једном реону дежурало, односно опсервирало, у то време, мислим?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Нисам разумео питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, имате један реон, да ли је на том реону радило више патрола?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увек исти људи, значи једна патрола за један реон?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не мислим то, једна патрола, значи била је прва, друга, трећа смена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи прва, друга, трећа смена, значи више патрола на једном реону. То што сте чули да су страдали неки људи у Приједору након тих догађања, да ли сте чули да су у питању неки грађани, мештани Приједора, ко је то страдао? Рекосте, чули сте неко је страдао, не знате?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Чуо то, али уопште нисам, не знам у вези имена и то, ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не имена, да ли сте чули који број људи је страдао?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули, које су националности ти који су страдали?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Није ме толико у то време интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули или нисте чули, питам Вас, које су националности ти за које сте чули да су тамо неки страдали? Молим, када манете главом, неће бити регистровано, него одговорите.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када машете главом, неће бити регистровано него одговорите, да ли сте чули или не?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се на Вашим дежурствима ноћна смена од 22 часа до 06 сати изјутра, чуле неке експлозије некада, некада када сте Ви били дежурни, да ли су се чули неки рафали, пуцњава?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни тога?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква су то била средства везе, да ли су била отворена средства везе?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да може да се чује шта се дешава где, како, јављање да Вас неко позива или нешто, каже се отворена веза?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали, јесте имали прилике да чујете преко тих средстава везе неку пуцњаву или експлозију?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, било све мирно?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па претежно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваке ноћи када сте Ви били дежурни, све је било мирно, ништа се није дешавало значајно у Приједору?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па када сам ја, претежно да нисам имао неких ексцеса великих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам, у реду ако Ви нисте имали, али да ли сте чули експлозију, пуцњаву, рафале, то Вас питам, да ли сте чули?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: То се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро, да ли Ви имате питања?

Адв. ДУШАН МАШИЋ: Не хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите оптужени Кесар, немате ни Ви питања? Добро, захваљујем што сте дошли. Који су Ваши трошкови? Да ли имате трошкове доласка у суд?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су ти трошкови?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Трошкове превоза имам и смештај, али рекао см да ћу доћи, донети рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је смештај у Београду, је ли тако, у ком хотелу сте били?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Ови пансиони «Classic light» како се зову, апартмани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то су, овде сте определили 70 ЕУРА, је ли тако?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове трошкове не могу Вам сада исплатити, докле год нам не донесете доказ да сте били у тим апартманима и рачун, знате, а трошкове пута, само ми определите који су трошкови пута? Чиме сте дошли?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом? Колика је цена повратне карте?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Купио сам у једном смеру, пошто сам ишао преко Хрватске, 42,5 марке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то укупно, реците ми?

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Па 85 марака.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку на име путних трошкова и то превоз аутобусом од Приједора до Београда и натраг 84 босанских конвертибилних марака у динарској противвредности.

О трошковима смештаја, одлучиће се накнадно, након доставе рачуна од стране сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све, можете ићи.

Сведок ЗОРАН ЈЕФТЕНИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овим бисмо завршили, направимо паузу, да ли имате неке предлоге још?

Адв. ДУШАН МАШИЋ. Остајем код предлога да се саслуша Гвозден Мирјана. Ја сам Вам послао тај поднесак, чини ми се, одмах после прошлог одлагања, до адресе смо дошли, можете да дођете до ње. Иначе, њу је поменуо, рећи ћу Вам и на којој страни транскрипта Гвозден Драган, рекао је да је он са њом контактирао, да га је она те ноћи видела кроз прозор, да је видела још неке људе. Гвозден је у том тренутку поменуо још, чини ми се, ако се не варам, и брата од покојног Ризвића кога је видео на прозору да гледа шта се дешава, па би та жена која ту станује, могла да нам објасни, шта може да се види, одакле може да се види, кога је она те вечери видела, кога је чула, шта је касније разговарала са Гвозденом, јер колико видим, и Ви и Тужилаштво и ја смо највише заинтересовани за Гвозден Драгана, нама је он као крунски сведок и вама. Према томе, морамо да проверимо његов исказ до танчина, зато и предлажем ову сведокињу. Што се тиче овог Гвозден Ранка, из неких мојих сазнања, пошто дозволићете, распитујем се и тако, ја мислим да он заиста није био у то време није радио, они су те радне јединице изгледа водили као «ногама» знате, он у то време није радио, он је човек рекао да је у то време неких десет дана пре, као што је и овај Максимовић рекао, отишао у болницу на операцију, био је тотално ван строја, како Ви кажете, за ту ноћ, кроз листу коју сте нам малопре предочили знате, то Вама остављам на оцену да ли ћете га позвати или не. Ви сте га ионако позвали као председница већа, ви сте као веће то одлучили, па ћете ви

сами одлучити да ли ћете отклонити тај предлог или не. А ово све остало, било би лепо заиста ако би могли да набавите карту Приједора у то време, да погледамо, а ја мислим да је чак и ја негде у списима имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми ћемо направити сада једну паузу, Вама ћемо оптужени Кесару да предочимо ове редне листе које смо ми добили од Станице јавне безбедности Приједор, значи за период март, април, мај и јун који смо ми тражили, па ћете нам се изјаснити на те листе и друго, направићемо паузу и кренућемо, да не би губили у времену, да прочитамо доказе, а сада ћемо одлучити о овом Вашем предлогу да се испита сведок Гвозден Мирјана.

Адв. ДУШАН МАШИЋ. Судија, одлучите и о мом предлогу који сам дао на почетку главног претреса сада ћу да Вам кажем и када, чини ми се, има тај предлог, извините, 08.06.2011. године, то је почетак био сада овог новог суђења, када сам дао поново предлог да се из списка издвоји све оно што сам рецимо дао као предлог, Ви ћете видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се издвоје сви записници, је ли тако. Укључите микрофон молим Вас.

Адв. ДУШАН МАШИЋ. Хоћу како да не, само да нађем где сам записао шта да се издвоји све. Значи овако мој предлог иде, записници о испитивању окривљених Драга Радаковића, Драшка Крндије, Радослава Кнежевића у Основном суду у Приједору, Ки бр.470/94 од 15.04.1994. године, значи да се издвоји пресуда К.бр.50/01 од 13.10.2005. године, да се издвоји комплетно, пошто Тужилаштво предлаже у оптужници да се делови пресуде, а обзиром да се ја противим да се користе и други делови или цела пресуда, ја предлажем значи да се цела пресуда Окружног суда у Бања Луци 118-0 Кж.0600018 од 18.04.2006. године издвоји и да се издвоји решење Окружног суда у Бања Луци 011-0-0 Кв.06000126 од 30.10.2006. године. Мислим да су то докази на којима се не може темељити наша пресуда, ни у ком случају и већ сам то више пута образлагао, и у жалбама и свуда, мислим да нема потребе да образлажем, то је мој предлог, а Ви ћете о њима одлучити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлучићемо о Вашим предлозима.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да Ви сте се већ изјашњавали поводом овога, поводом тих предлога. Изволите можете да поновите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Затекли сте ме, али сад су предлози, па пауза, могу ја после паузе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може предлоге сада па ћемо у паузи. Изволите. У паузи ћемо одлучити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче предлога одбране о издвајању из списка ових записника о саслушању у својству окривљених и сведока из истражног поступка пред Окружним судом у Бањалуци и издвајања ових пресуда Окружног суда у Бања Луци и Врховног суда у Бањалуци, мислим да је апсолутно неосновано, не може се издвајати нешто из списка што су *lege artis* акти једног надлежног државног органа једног другог суда, јер очигледно да се не ради о незаконитим писменима које су донете на законит начин у неком поступку који би имао било какве мањкавости. Да ли се то може користити у овом поступку као доказ или не то је друга ствар, али неко издвајање да то буде засновано на закону апсолутно не да није дозвољено него је упрво недопуштено, управо обрнуто. Ја предлажем да се као доказ изведу сви записници о саслушању окривљених Радаковића, Крндије, Кнежевића из претходног поступка пред Окружним судом у Бањалуци, да не наводим сад који је, мислим да нам је свима познато, управо из разлога што је реч о записницима који су сачињени, односно прибављени на начин на који је то предвиђено било у Законнику о кривичном поступку и тада у Републици Српској, односно Босни и Херцеговини исти закон се примењивао овде. Према томе, сматрам да је апсолутно поуздано се може тврдити да су ти записници сачињени, односно да је саслушање тих сведока изведено на начин и по процедури како је то регулисано било и онда Закоником о кривичном поступку. Евентуална дилема било кога, у првом реду суда, да су тада Радаковић, Крндија и Кнежевић имали својство окривљеног, а да су у овом поступку саслушавани као сведоци, мислим да се не може довести у питање и законитост и основаност читања тих записника у својству када су били окривљени зато што су у том својству као окривљени, као што је то предвиђено и дан-данас могли да причају како сматрају да треба да причају, према томе и да говоре на одређени начин и неистине. Као сведоци су формално саслушани овде у овом поступку, мислим имају само формални назив сведока, може се разговарати и о томе да ли је то баш тако требало или није, да ли може или не може. У сваком случају да

је била обрнута ситуација да су ова лица саслушана као сведоци у претходном поступку, а после као окривљени онда би било основа за издвајање тих записника, јер као сведоци су дужни да говоре истину, а говорећи истину, бар у формалном смислу, могли би себе довести у непријатну ситуацију у моменту када би били саслушавани као окривљени. У најмању руку је могуће и апсолутно дозвољено и основано да се као доказ прочита записник о саслушању оптуженог, односно осуђеног Крндије Драшка, извињавам се заборавио сам за тренутак, јер он није доступан нити органима Републике Српске, нити нама, тако да он бар до сада није саслушаван у својству сведока ни у једном поступку. Што се тиче предлога за саслушање ових сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гвозден Мирјана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Гвозден Мирјана и овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте се изјаснили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте о томе смо се изјаснили, мислим да све води непотребном одуговлачењу поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац оптуженог Душка Кесара – адвокат Душан Машић предлаже да се из списка издвоје сви записници о саслушању у својству окривљених Радаковић Драга, Крндија Драшка и Кнежевић Радослава од 15.04.1994. године, да се издвоји пресуда Окружног суда у Бањалуци број К.50/01 од 17.11.2005. године, решење Окружног суда у Бањалуци од 30.10.2006. године, и да се у својству сведока испита Гвозден Мирјана.

Заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак противи се издвајању из списка свих записника, како је то предложио бранилац оптуженог и предлаже да се прочитају искази из претходног поступка који су дати у својству окривљених у Приједору и то: исказ Радаковић Драга, Крндија Драшка и Кнежевић Радослава, а посебно указује да, обзиром да је осуђени Крндија Драшко одсутан, односно недоступан државним органима и да није до сада саслушаван у својству сведока указује да би требало прочитати и исказ овога сведока.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Наиме, проблем ове пресуде К.50/01.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50/01.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Од 13.10.2005. године Окружног суда у Бања Луци и јесте у томе што та пресуда није заснована на закону како тврди тужилац, а то је констатација и нашег другостепеног ожалбеног већа које каже на 4. страни да је та пресуда донета и да је у тој пресуди Кесар Душко оглашен практично кривим у диспозитиву те пресуде, да је заједно да Крндија Драшком, Радаковић Драгом извршио кривично дело на штету породице Ризвић, јер они кажу «наведена правноснажна пресуда донета у кривичном поступку у којем Кесар Душко није био окривљен нити му је суђено у одсуству, па тиме није имао могућности да користи своја права како би у том случају која би му у том случају по закону припадала», цитирам решење **Кж1 По2/2 од 10**. Значи, став нашег Апелационог суда је да та пресуда није донета у складу са Законом о кривичном поступку, практично то се види из образложења те пресуде. Због тога ја и кажем да је проблем употребљавати страну пресуду и давати легитимитет на тај начин што изводимо као доказ, а на крају-крајева кажем вођена је супротно Закону о кривичном поступку, јер је оглашен кривим човек против кога није ни вођен поступак. Ето, то је моје мишљење.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 12,01 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам рекла оптужени да ћемо Вам показати ову једну редну листу коју имамо у списима, значи имамо за март 1994. године, април, мај и јун, па би само предочићу Вам Ваш исказ када сте давали Вашу одбрану, Ви сте рекли да сте били у резервном саставу полиције и да сте радили практично од 29. априла до 31.07.1994. године када сте прешли у војску, па ја ћу Вам показати, погледајте те листе. Дакле, погледајте март месец, видите ту да сте Ви обележени да сте били на позорном реону 2. Ја не знам да ли ради документ-камера? Видите, Ваше дежурство баш у ноћи 30. и 31. је падало од 22 до 06 април месец. Април месец Ви сте били до?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Нераспоређен, шта овде пише, нераспоређен је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите датум, прочитајте датум од кад сте водите нераспоређени?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Ја мислим да 08. слободан па надаље онда нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Погледајте сада.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Слободан па си онда нераспоређен.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Погледајте мај, јун?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Добро. Ово је мај? Нераспоређен, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нераспоређен?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Добро, нераспоређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је оно што сам хтела да Вас питам, Ви кажете да сте били све време до 31.07.1994. године да сте радили у полицији, да сте долазили и да сте чак и почетком априла ту негде, не могу да се сетим како сте тачно определили, да то је био почетак априла, да сте чули за ова дешавања да су страдали цивили и да сте практично све време били ту у полицији, радили, нормално долазили.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па да, био сам нераспоређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то нисте рекли, Ви сте рекли да сте радили, да сте долазили, да сте били ту у полицији?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па дошао сам радити, јављао сам се у СУП, али нису ме распоредили, нисам више радио с овим момцима доле на реону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас не питам за реон, значи ја Вас питам по овој редној листи Ви уопште нисте у полицији, Ви сте потпуно нераспоређени били све ове месеце, зато ми кажите.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Сад ћу Вам ја показати. Ово је значи закључена књижица војна, СУП од 29.04.1992. године значи ту сам ступио у СУП и био сам до 31.07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све у реду, формално да, а фактички?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Да ли сам ја покривен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас, вратите се овамо.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Ја сам покривен што се тиче тога, а што ја нисам распоређен то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, колико ја схватам то би било и оно када сте приложили ону потврду где сте Ви били у радном односу, али Ви

нисте уопште радили него сте радили 2005. године, то сте тако рекли, само сте једну годину радили 2005. године?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако и овде Ви се водите да сте у полицији, али Ви не радите, Ви нисте ту. Да ли се то поклапа с оним Вашим периодом када?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Поклапа се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим периодом?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Кад сам се вратио са такмичења нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте радили 15, 20 дана, тако сте рекли, значи не поклапа се, ако рачунамо тако онда се не поклапа. Зато Вас питам да ли имате неко објашњење?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па не знам шта Вас интересује конкретно часни суде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то што Ви кажете да сте били све време, да сте долазили, да сте радили, да сте били ту?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па јесам се јављао, али нисам радио, нисам био распоређен, има табла и дођете код вође смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједног тренутка нисте рекли да сте били нераспоредени, него сте долазили нормално у полицију и радили.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па нисте ме ни питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас нисам питала кад сте Ви сами то рекли «да, био сам ја у полицији, радио сам». Добро, немате неко објашњење?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Ја се не сећам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никакво објашњење? Добро.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па нисам радио и био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, немојте тако.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Не дајем објашњење него дајем предлог да се исфотокопира.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: То кад сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што је формално да се Ви водите тамо то је небитно, Ви сте чак и објаснили овде да сте Ви били у радном односу, формално сте били у радном односу, све је то покривено, али да практично нисте радили у ратном периоду, да сте радили само 2005. године, то је у реду, значи формално водите се да сте у радном односу, тако и овде?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Мало је замршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није уопште замршено.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па јесте замршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није, Ви формално се водите да сте резервни полицајац?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Не, не, ја сам резервни полицајац, ил' да будем резервни ил' да идем у војску, ја сам прихватио да будем резервни зато што сам ближе кући, међутим, после кад је почела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто сте Ви нераспоређени, Ви кажете да сте долазили у полицију, Вас нема у полицији, тих дана, значи нема Вас од априла, маја, јуна?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Шта ја знам, па то треба старешину питати зашто нисам распоређен, био сам на боловању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били ту?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Ја сам био на боловању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би писало вероватно да сте на боловању.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Не пише, ово је записник, печат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не ту, ја Вам говорим о овој редној листи, ту би стајало да сте на боловању.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Слушајте часни суде, кад је мене мој командир пустио да идем у Подгорицу на такмичење, он мени није дао никакав папир, него ми је као сад кад би Ви рекли свом раднику слободан си идеш, значи има покрића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, поверовали смо ми Вама да сте Ви били на такмичењу, али Ви сте рекли 15, 20 дана и од тада сте стално у Приједору и у полицији.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па јесам се водио, али нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте радили? А што нисте радили?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Шта ја знам што нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А били сте ту, а били сте у Приједору?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Био сам у Приједору, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви онда радили за све то време?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па тренирао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Тренирао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренирали сте?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неко објашњење зашто нисте били распоређени баш у тим данима, месецима?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па није то тим данима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам говорим одавде што читам.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па знам, али уопште се не поклапају ти дани, то је после дешавања, друга је ствар да сам ја побегао пре па да су мене тражили, него мене нико није тражио, ја сам био тамо цјело време, ево вам имам и решење да сам закључио, ево га кад сам закључио војску и све. Ево овде има кад сам у војсци кад ме је командант пуштао на такмичење, ево имам решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не морате ми то показати, то Вас не питам за ратиште.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Ево Вам дозвола са ратишта што сам био на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас не питам за ратиште.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Цело сам вријеме био тамо, значи нисам бежао никуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте све време тамо?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па цијело време, ево гледајте 24.01.1996. године био сам на одмору, значи војна пошта ево Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из списка произилази да су ова лица лишена слободе, значи они су испитани 15. априла, а лишени су слободе, односно 15. марта су испитани, немам сад тачан податак. Да ли знате нешто о томе? Ова лица која су лишена слободе, то је у том периоду када сте Ви отишли на такмичења?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Ја сам тад, рекао сам Вам, значи ја нисам био тамо кад су они лишени, али сам чуо од супруге кад сам се вратио код ујака овде у Београд свратио сам пошто сам повредио ногу и онда сам се, ту сам можда био 10, 15 дана и онда сам се вратио кући и отишао сам тамо и нисам био распоређен, дали су другог човека да ради доле на хотелу, на том реону. Ја зовем хотел, није то само хотел, то је било мало веће подручје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И исто објашњење, то бих Вас замолила, пошто сте рекли да нисте били на том месту, да нисте уопште учествовали у свему томе, а како знате да је 2 километра удаљено то место где се десило то убиство од Вашег реона, како то знате ако не знате где је то место?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Кексара, па рекао сам, после сам то сазнао, знам где је кексара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте после сазнали?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Часни суде, ево видели сте ове сведоке Ви њих питате за улицу, он ниједан не зна улице, а чим сте споменули «кексару»

он зна где је «кексара», то је на жељезничкој станици, то се зове «Мира Цикота» производња, ова вафл кекс производе, ми њу зовемо «кексара».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још једном да искористим док сте ту. Да ли Ви имате малолетну децу или немате?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Једно је још малолетно, а једно је, како бих рекао, пунолетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: И ово само да Вам разјасним ако могу нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Што се тиче овог реона што сте ви питали ове момке да Вам објасне, хотел «Приједор» реон, сад је или је он био кеџ, што се каже реон 1 или је хотел «Приједор», у ствари хотел «Балкан» или је хотел «Приједор обран» то сад није битно, а углавном то је има главна улица која иде доле према том Санском Мосту и има робна кућа «Мраковица», ту се пресеца има једна цеста што води десно Пећани и једна што иде овамо према СУП, ту је била граница између тог првог и другог реона. Да ли ме разумете? Видим ови момци не могу се никако да се сјете и зато он каже он је био у хотелу «Балкан», то је у центру града, право у центар и он је покривао значи хотел тај део ту до пијаце, СУП, општину, све ове установе у граду, то је прави центар, а ово је већ доле испод града то је као мало то је центар, а није строги центар и зато нису могли да вам објасне и Ви кажете није ми логично хотел, па се брка, има хотел «Балкан», има хотел «Приједор», значи хотел «Балкан» је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је било шта је хотел «Приједор», шта је хотел «Балкан», у реду.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми молим Вас за ову Петра Прерадовића улицу да ли знате је ли променила назив?

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Па не бих знао, ја сам 6 година већ одсутан, ја сам сад ево ову двојицу види овде сад из Приједора од људи никог живог немам, нити срећем никога, тамо не могу ићи, оптужница је подигнута, овде се одазивам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете се вратити, седите.

ОПТ. ДУШКО КЕСАР: Хвала часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ предлог браниоца оптуженог адвоката Душана Машића да се у својству сведока испита Мирјана Гвозден.

УСВАЈА СЕ предлог заменика тужиоца за ратне злочине да се прочита исказ сада осуђеног Крндија Драшка.

Суд КОНСТАТУЈЕ да је у смислу члана 337 ЗКП став 1 тачка 1 читају се искази осуђеног Крндија Драшка од 15.04.1994. године, од 21.09.2005. године, 27.09.1994. године, 21.09.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви сагласни са овим?

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Ја се противим читању ових исказа, јер нису узети у нашој држави, тако да не можемо знати да ли су узети по Закону о кривичном поступку. Ја не могу да проверим да ли је он имао заиста браниоца и није имао браниоца, не могу да саслушам те људе да видим да ли су или нису сви ти записници узети сходно Закону о кривичном поступку који тренутно важи у нашој држави. То је под један, а под два исто тако мислим да је на основу једног чини ми се тог исказа из 1994. године од 15.04. после тога по признању Крндија Драшка донета ослобађајућа пресуда у Основном суду у Приједору, што само указује на нелогичност читања оваквих исказа који су у то ратно време узимани на начин како су узимани. Сумњам у то да су ти искази узети на законити начин у то време, те се због тога противим читању ових исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем.

Бранилац оптуженог Душка Кесара противи се читању исказа сада осуђеног Крндија Драшка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исказ је прочитан, он није ни доступан суду, имамо и извештај да још увек је расписана потерница за њим, да је недоступан.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се по службеној дужности испита сведок Крећа Мићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоца не можемо да позовемо Томић Милорада, јер колико видим из списка произилази да је умро, дакле, биће саслушан, у то време Крећа Мићо је био истражни судија и остаје да саслушамо Гвозден Ранка, ово је Ваше усвојено да се саслуша Мирјана Гвозден.

Ради овога, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЗЕ, а следећи заказује за:

10.11.2011. године, са почетком у 14,30 часова,
судница број 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10.11. са почетком у 14:30 часова, судница број 3.

Довршено у 12,16 часова.

Позвати на главни претрес:

- 1. Сведока Мирјану Гвозден,**
- 2. Гвозден Ранка,**
- 3. Крећа Мића.**

Ургирати доставу мапе града Приједора.

Довршено у 12,17 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА